

♦ Texty na tento týden - Gn 22; Oz 2:1–12; Jb 1:6–2:10; 2K 11:23–29; Iz 43:1–7

♦ Základní verš

„Ale Hospodinovou vůlí bylo zkrušit ho nemocí, aby položil svůj život v obět' za vinu. Spatří potomstvo, bude dlouho živ a zdárně vykoná vůli Hospodinovu.“ (Iz 53:10)

Když umírala manželka známého křesťanského spisovatele C. S. Lewise, napsal: „Je však nesmírně snadné říci, že když nám Bůh v době největší nouze připadá vzdálený, je to tak proto, že je vzdálený opravdu – že totiž neexistuje. Ale proč se nám tedy zdá tak blízký tehdy, když – abych to řekl přímo – o něj nestojíme?“ (LEWIS, C. S., Svědectví o zármutku. Návrat domů, Praha 1995, s. 7)

Když se nám stane nějaké neštěstí, někteří z nás Boha zcela odmítnou. Jiní, jako například Lewis, mohou cítit pokušení změnit svůj pohled na Boha a myslet si o něm něco špatného. Otázkou je, kolik zkoušek na nás Bůh dopouští. Jakým ohněm, jakou výhni je Bůh připraven vést svůj lid, aby uskutečnil svůj záměr zformovat nás, abychom „přijali podobu jeho Syna“ (Ř 8,29)?

♦ Osnova lekce:

Tato lekce se dotýká otázky, proč Bůh riskuje, že se k němu v krizi otočíme zády? Podíváme se na čtyři biblické příklady, kdy Bůh v tom, co na lidi dopustil, šel „na hranu“, a přesto tyto situace posílily důvěru lidí k němu.

- Gn 22:1–3 - Abraham (neděle)
- Oz 2:3–14 - Ozeáš (pondělí)
- Jb 1:20–22 - Jób (úterý)
- 2K 1:8.9 - Pavel (středa)
- Iz 43:1–7 - Boží zaslíbení pro ty, kteří procházejí zkouškami (čtvrtek)

NE 24. července – ABRAHAMOVA ZKOUŠKA OHNĚM

Gn 22:1-3 „¹Po těch událostech chtěl Bůh Abrahama vyzkoušet. Řekl mu: „Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ ²A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země Mória a tam ho obětuj jako obět' zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“ ³Za časného jitra osedlal tedy Abraham osla, vzal s sebou dva své služebníky a svého syna Izáka, našťípál dříví k zápalné oběti a vydal se k místu, o němž mu Bůh pověděl.“

Gn 22:4-24 „⁴Když se Abraham třetího dne rozhlédl a spatřil v dálce to místo, ⁵řekl služebníkům: „Počkejte tu s oslem, já s chlapcem půjdeme dále, vzdáme poctu Bohu a pak se k vám vrátíme.“ ⁶Abraham vzal dříví k oběti zápalné a vložil je na svého syna Izáka; sám vzal oheň a obětní nůž. A šli oba pospolu. ⁷Tu Izák svého otce Abrahama oslovil: „Otče!“ Ten odpověděl: „Copak, můj synu?“ Izák se otázel: „Hle, oheň a dříví je zde. Kde však je beránek k zápalné oběti?“ ⁸Nato Abraham řekl: „Můj synu, Bůh sám si vyhlédne beránka k oběti zápalné.“ A šli oba spolu dál. ⁹Když přišli na místo, o němž mu Bůh pověděl, vybudoval tam Abraham oltář, narovnal dříví, svázal svého syna Izáka do kozelce a položil ho na oltář, nahoru na dříví. ¹⁰I vztáhl Abraham ruku po obětním noži, aby svého syna zabil jako obětního beránka. ¹¹Vtom na něho z nebe volá Hospodinův posel: „Abrahame, Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ ¹²A posel řekl: „Nevztahuj na chlapce ruku, nic mu nedělej! Právě teď jsem poznal, že jsi bohobojný, neboť jsi mi neodepřel svého jediného syna.“ ¹³Abraham se rozhlédl a vidí, že vzadu je beran, který uvízl svými rohy v houští. Šel tedy, vzal berana a obětoval jej v zápalnou obět' místo svého syna. ¹⁴Tomu místu dal Abraham jméno „Hospodin vidí“. Dosud se tu říká: „Na hoře Hospodinově se uvidí.“ ¹⁵Hospodinův posel zavolał pak z nebe na Abrahama podruhé: ¹⁶„Přísáhl jsem při sobě, je výrok Hospodinův, protože jsi to učinil a neodepřel jsi mi svého jediného syna, ¹⁷jistotně ti požehnám a tvé potomstvo jistotně rozmnožím jako nebeské hvězdy a jako písek na mořském břehu. Tvé potomstvo obdrží bránu svých nepřátel ¹⁸a ve tvém potomku dojdou požehnání všechny pronárody země, protože jsi uposlechl mého hlasu.“ ¹⁹Abraham se pak vrátil k služebníkům. Vydali se spolu na cestu do Beer-šeby, neboť tam Abraham sídlil. ²⁰Po těchto událostech bylo Abrahamovi oznámeno: „Hle, také Milka porodila tvému bratru Náchorovi syny:

²¹prvorozeného Úsa a jeho bratra Búza, též Kemúela, otce Aramova, ²²Keseda a Chazóa, Pildáše, Jidláfa a Betúela. ²³Betúel pak zplodil Rebeku. “Těch osm porodila Milka Abrahamovu bratru Náchorovi. ²⁴Jeho ženina jménem Reúma také porodila, a to Tabecha a Gaachama, Tachaše a Maaku.”
J 8:56 „Váš otec Abraham zajásal, že spatří můj den; spatřil jej a zaradoval se.“

PO 25. července – TVRDOHLAVÝ IZRAEL

Oz 2:3-5.10-14 „³Řekněte svým bratřím: „Lide můj,“ svým sestřám: „Omilostněná.“ ⁴Ved'te spor proti své matce, ved'te spor, vždyť ona není mou ženou a já nejsem jejím mužem. Ať odstraní ze své tváře znamení smilství, zprostřed svých ňader znak cizoložství! ⁵Jinak ji svléknu do naha, vystavím ji, jak byla v den svého zrození. Učiním z ní poušť, obrátím ji v suchopár, umořím ji žízní. [...] ¹⁰Nechce pochopit, že já jsem jí dával obilí, mošt i čerstvý olej, že jsem ji zahrnoval stříbrem a zlatem – a oni to dávali Baalovi. ¹¹Proto vezmu své obilí zpět v jeho době, i mošt v příhodný čas; strhnu z ní svou vlnu i svůj len, jež měly přikrývat její nahotu. ¹²Tedy odkryji její hanbu před zraky jejích milenců. Žádný ji nevytrhne z mé ruky. ¹³Všemu jejím veselí učiním průtrž, jejím svátkům, novoluním i dnům odpočinku, všem jejím slavnostem. ¹⁴Zpustoším její révu i fíkovník, o nichž říká: „To je má odměna, kterou mi dali moji milenci.“ Proměním je v divočinu, bude je požírat polní zvěř.“

Oz 2:6-9 „⁶Ani nad jejími syny se neslituji, jsou to synové smilstva. ⁷Smilstva se dopouští jejich matka, hanebnosti jejich rodička; říká: „Půjdu za svými milenci, kteří mi dávají vodu a chléb, vlnu a len, olej a nápoje.“ ⁸Proto zahradím tvou cestu hloží. Postavím před ni zeď, aby nenašla své stezky. ⁹Bude se honit za svými milenci, ale nedostihne je, bude je hledat, ale nenajde je. Pak si řekne: „Půjdu a vrátím se ke svému prvnímu muži, tehdy mi bývalo lépe než teď.““

Oz 2:16-25 „¹⁶Proto ji přemluví, uvedu ji na poušť, budu jí promlouvat k srdci. ¹⁷Zas jí dám její vinice, dolinu Akór jako bránu k naději. Tam mi opět odpoví jako za dnů mládí, jako v den, kdy vystoupila z egyptské země. ¹⁸V onen den, je výrok Hospodinův, budeš ke mně volat: „Můj muži,“ a nenazveš mě už: „Můj Baale.“ ¹⁹Odstráním z jejích úst jména baalů; jejich jména nebude už nikdo připomínat. ²⁰V onen den pro ně uzavřu smlouvu s polní zvěří a s nebeským ptactvem i se zeměplazy. Vymýtím ze země luk, meč i válku a dám jim uléhat v bezpečí. ²¹Zasnoubím si tě navěky, zasnoubím si tě spravedlností a právem, milosrdenstvím a slitováním, ²²zasnoubím si tě věrností a poznáš Hospodina. ²³V onen den odpovím, je výrok Hospodinův, odpovím nebesům a ona odpoví zemi, ²⁴země pak odpoví obilí, moštu a oleji a ony odpoví Jizreelu (to je Bůh rozsvívá). ²⁵Vsejí jej pro sebe do země, Neomilostněné budu milostiv, těm, kdo Nejsou-lid-můj, řeknu: „Tys můj lid,“ a on řekne: „Můj Bože!““

ÚT 26. července – UCTÍVÁNÍ JAKO CESTA Z UTRPENÍ

Jb 1:20-22 „²⁰Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se ²¹a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodino buď požehnáno.“ ²²Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“

Jb 1:1-22 „¹Byl muž v zemi Úsu jménem Jób; byl to muž bezúhonný a přímý, bál se Boha a vystříhal se zlého. ²Narodilo se mu sedm synů a tři dcery. ³Jeho stáda čítala sedm tisíc ovcí, tři tisíce velbloudů, pět set spřežení skotu a pět set oslic. Měl také velmi mnoho služebnictva. Ten muž předčil všechny syny dávnověku. ⁴Jeho synové strojívali doma hodokvasy, každý ve svůj den, a zvali i své tři sestry, aby s nimi hodovaly a pily. ⁵Když uplynuly dny hodokvasy, Jób pro ně poslal a posvěcoval je. Za časného jitra obětoval oběti zápalné za každého z nich; říkal si totiž: „Možná, že moji synové zhřešili a zlořečili v srdci Bohu.“ Tak činil Jób po všechny dny. ⁶Nastal pak den, kdy přišli synové Boží, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan. ⁷Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemi křížem krážem.“ ⁸Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého.“ ⁹Satan však Hospodinu odpověděl: „Cožpak se Jób bojí Boha bezdůvodně?“ ¹⁰Vždyť jsi ho ze všech stran ohradil, rovněž jeho dům a všechno, co má. Dílu jeho rukou zehnáš a jeho stáda se na zemi rozmohla. ¹¹Ale jen vztáhni ruku a zasáhni všechno, co má, hned ti bude do očí zlořečit.“ ¹²Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si moc nade vším, co mu patří, pouze na něho ruku nevztahuj.“ A satan od Hospodina odešel. ¹³Nastal pak den, kdy Jóbovi synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra. ¹⁴Tu přišel k Jóbovi posel a řekl: „Právě orali s dobytkem a při něm se popásaly oslice. ¹⁵Vtom přitrhli Šebovic, pobrali je a čeled' pobili ostrím mečem. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“ ¹⁶Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Z nebe spadl Boží oheň, zachvátil ovce a čeled' pozřel. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.““

¹⁷Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Kaldejci rozdělení do tří houfů napadli velbloudy, pobrali je a čeled' pobili ostrím meče. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“¹⁸Ještě nedomluvil, když přišel další a řekl: „Tvoji synové a dcery hodovali a pili víno v domě svého prvorozeného bratra.“¹⁹Vtom se zvedl od pouště silný vítr a opřel se ze všech čtyř stran do domu. Ten se na mladé lidi zřítíl a oni zahynuli. Unikl jsem jenom já a oznamuji ti to.“²⁰Tu Jób povstal, roztrhl svou řízu a oholil si hlavu. Potom padl k zemi, klaněl se.²¹a pravil: „Z života své matky jsem vyšel nahý, nahý se tam vrátím. Hospodin dal, Hospodin vzal; jméno Hospodinovo buď pozhánáno.“²²Při tom všem se Jób nijak neprohřešil a neřekl proti Bohu nic nepatřičného.“

Jb 2:1-10 „¹A nastal opět den, kdy synové Boží přišli, aby předstoupili před Hospodina; přišel mezi ně i satan, aby i on předstoupil před Hospodina.²Hospodin se satana zeptal: „Odkud přicházíš?“ Satan Hospodinu odpověděl: „Procházel jsem zemi křížem kráčem.“³Hospodin se satana zeptal: „Zdalipak sis všiml mého služebníka Jóba? Nemá na zemi sobě rovného. Je to muž bezúhonný a přímý, bojí se Boha a vystříhá se zlého. Ve své bezúhonnosti setrvává dosud, ačkoli jsi mě proti němu podnětil, abych ho bezdůvodně mořil.“⁴Satan však Hospodinu odpověděl: „Kůži za kůži! Za sebe samého dá člověk všechno, co má.“⁵Ale jen vztáhni ruku a dotkni se jeho kostí a jeho masa, hned ti bude do očí zlořečit.“⁶Hospodin na to satanovi odvětil: „Nuže, měj si ho v moci, avšak ušetřij jeho život.“⁷A satan od Hospodina odešel a ranil Jóba od hlavy k patě ošklivými vředy.⁸Jób vzal strěp, aby se mohl škrábat, a posadil se do popela.⁹Jeho žena mu však řekla: „Ještě se držíš své bezúhonnosti? Zlořeč Bohu a zemři.“¹⁰Ale on jí odpověděl: „Mluviš jako nějaká bláhová žena. To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?“ Při tom všem se Jób svými rty neprohřešil.“

ST 27. července – NADĚJE JAKO CESTA Z UTRPENÍ

2K 1:8.9 „⁸Chtěli bychom, bratří, abyste věděli o souzení, které nás potkalo v Asii. Dolehlo na nás nadmíru těžce, nad naši sílu, až jsme se dokonce vzdali naděje, že to přežijeme; ⁹už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti – to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé.“

2K 1:3-11 „³Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útechy! ⁴On nás potěšuje v každém souzení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útechou, jaké se nám samým dostává od Boha. ⁵Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útecha. ⁶Máme-li souzení, je to k vašemu povzbuzení a spáse; docházíme-li útechy, je to zase k vašemu povzbuzení; to vám dá sílu, abyste vydrželi stejné utrpení, v jakém jsme my. ⁷Máme pevnou naději a jsme si jisti, že jako jste účastni utrpení, tak budete účastni také útechy. ⁸Chtěli bychom, bratří, abyste věděli o souzení, které nás potkalo v Asii. Dolehlo na nás nadmíru těžce, nad naši sílu, až jsme se dokonce vzdali naděje, že to přežijeme; ⁹už jsme se sami smířili s rozsudkem smrti – to proto, abychom nespolehali na sebe, ale na Boha, který křísí mrtvé. ¹⁰On nás vysvobodil ze samého náručí smrti, a ještě vysvobodí; v něho jsme složili svou naději, že nás vždy znovu vysvobodí, ¹¹když i vy nám budete nápomocni svými modlitbami. A tak, když nám mnozí vyprosili milost, budou za nás mnozí také děkovat.“

Žd 4:15 „Nemáme přece velekněze, který není schopen mít soucit s našimi slabostmi; vždyť na sobě zakusil všechna pokušení jako my, ale nedopustil se hříchu.“

ČT 28. července – KDYŽ JDE DO TUHÉHO

Iz 43:1-7 „¹Nyní toto praví Hospodin, tvůj stvořitel, Jákobe, tvůrce tvůj, Izraeli: „Neboj se, já jsem tě vykoupil, povolal jsem tě tvým jménem, jsi můj. ²Půjdeš-li přes vody, já budu s tebou, půjdeš-li přes řeky, nestrhne tě proud, půjdeš-li ohněm, nespálíš se, plamen tě nepopálí. ³Neboť já Hospodin jsem tvůj Bůh, Svätý Izraele, tvůj spasitel. Jako výkupné jsem dal za tebe Egypt, Kúš a Sebu dal jsem místo tebe. ⁴Protože jsi v očích mých tak drahý, vzácný, protože jsem si tě zamiloval, dám za tebe mnohé lidi a národy za tvůj život. ⁵Neboj se, já budu s tebou. Tvé potomstvo přivedu od východu, shromáždím tě od západu. ⁶Severu poručím: ‚Vydej!‘ a jihu: ‚Nezadržuj!‘ Přived' mé syny zdaleka a mé dcery od končin země, ⁷každého, kdo se nazývá mým jménem a koho jsem stvořil ke své slávě, koho jsem vytvořil a učinil.““

1K 4:5 „Nevyšlovujte proto soudy předčasně, dokud Pán nepřijde. On vynese na světlo to, co je skryto ve tmě, a zjeví záměry srdcí; tehdy se člověku dostane chvály od Boha.“

1K 13:12 „Nyní vidíme jako v zrcadle, jen v hádance, potom však uzříme tvář v tvář. Nyní poznávám částečně, ale potom poznám plně, jako Bůh zná mne.“

Ž 23 „¹Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. ²Dopřává mi odpočívání na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, ³naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. ⁴I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. ⁵Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi olejem potřááš, kalich mi po okraj plníš. ⁶Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.“

Ž 103:13.14 „¹³Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí. ¹⁴On ví, že jsme jen stvoření, pamatuje, že jsme prach.“

Mt 28:19.20 „¹⁹Jděte ke všem národům a získávejte mi učedníky, křtíte je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého ²⁰a učte je, aby zachovávali všechno, co jsem vám přikázal. A hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.“

1K 10:13 „Nepotkala vás zkouška nad lidské síly. Bůh je věrný: nedopustí, abyste byli podrobeni zkoušce, kterou byste nemohli vydržet, nýbrž se zkouškou vám připraví i východiško a dá vám sílu, abyste mohli obstát.“

1Pt 1:6.7 „⁶Z toho se radujte, i když snad máte ještě nakrátko projít zármutkem rozmanitých zkoušek, ⁷aby se pravost vaší víry, mnohem drahocennější než pomíjející zlato, jež přece též bývá zkoušeno ohněm, prokázala k vaší chvále, slávě a cti v den, kdy se zjeví Ježíš Kristus.“

PÁ 29. července – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 13. kapitolu „Nejtěžší zkouška“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 145–155; NUD 63–68).

„Právě v žáru pece se struska odděluje od ryzího zlata křesťanského charakteru. Bůh vychovává své služebníky dobře uváženými prověřujícími zkouškami. Vidí, že někteří mají schopnosti, které mohou být použity k rozšíření jeho díla. Ve své prozřetelnosti je přivádí do situací, které prověřují jejich charakter, a odhaluje jim jejich slabosti, o nichž nevěděli. Dává jim příležitost k nápravě jejich nedostatků. Ukazuje jim jejich vlastní slabost a učí je spoléhat na něho. Tak jsou vychovávaní, cvičeni, ukázněvaní a připravováni k tomu, aby mohli splnit velké poslání, kvůli němuž jim byly jejich schopnosti dány. Nebeští andělé se s nimi mohou spojit v díle, které má být vykonáno na zemi.“ (PP 129.130; NUD 54)

Otázky k rozhovoru

1. Požádejte někoho, aby ve třídě sobotní školy vyprávěl o zkoušce, kterou sám prožil a která ho stála hodně sil. Co se můžete naučit ze zkušeností tohoto člověka, jeho vítězství a pádů?

2. Uvažujte o posledních dvaceti čtyřech hodinách Kristova života před jeho ukřižováním. Jakým zkouškám čelil? Jak v nich obstál? Jaké poučení si můžete vzít z jeho příkladu a uplatnit je, když jste sami uprostřed zkoušky ohněm?

3. Diskutujte o myšlence z tohoto týdne, že prostřednictvím vlastního utrpení můžeme lépe sloužit druhým, kteří trpí. Bez ohledu na to, zda se jedná o pravdivé tvrzení, nebo ne, na jaké problémy můžeme narazit při tomto konceptu?

4. Ellen G. Whiteová napsala: „Bůh nás ve své prozřetelnosti vede i zkouškami. Přijměme kříž i trpký nápoj, protože víme, že nám ho u rtů drží náš Otec. Důvěřujeme Bohu nejen tehdy, když je vše zalité sluncem, ale i ve tmě. Věříme, že nám dá všechno, co je pro naše dobro. [...] Budeme-li přemýšlet o lásce, kterou nám ukázal na Golgotě, můžeme dokonce i ve tmě utrpení pozvednout své srdce a svůj hlas k písni díky.“ (5T 316) Je to dobrá rada, ale může být těžké se jí řídit. Jak si můžeme navzájem pomoci, aby naše víra rostla a umožnila nám to? Proč je důležité důvěřovat Bohu i ve špatných časech?

Praktický závěr

Podělte se s ostatními ve skupině o to, co praktického jste se naučili z této lekce při studiu Bible. Jak lze toto naučení uvést do každodenního života?

Podněty k modlitbám

Modlete se jeden za druhého, za své radosti i starosti.
 Modlete se spolu za ty, kteří z nějakého důvodu přestávají či již přestali navštěvovat vaše společenství. Jak jim můžete dát najevo, že je máte stále rádi?
 Modlete se i za lidi ve svém okolí (přátele, sousedy, příbuzné...), kterým byste rádi představili Boží lásku.

20:51